

MONONOMADEN**KOKOKITO****LOUIS VANHAVERBEKE**

40'

In deze performance exploreert Louis Vanhaverbeke wat de relatie is tussen taal, beweging en geklungel. De jonge choreograaf/performer praat, denkt en zingt om zich een weg door de ruimte te banen. Wordt de relatie tussen lichaam en geest herenigd, overwonnen, uitgedaagd of gewoon vergeten? *Kokokito* is een multi-poging om de hersenen open te plooiën.

Louis Vanhaverbeke maakt zowel performances, installaties als tekeningen. Hij won met deze voorstelling in 2014 de Krisztina de Châtel Award voor meest belovende choreografie op het Amsterdamse ITs-festival:

“Deze voorstelling houdt je een spiegel voor en triggert je geest. Is het cynisch bedoeld? Wat is beweging? Wat is ritme? Deze

performance is bijzonder rijk aan ideeën. Tegelijk fysiek en ontwapenend poëtisch. Van deze jonge choreograaf zijn we bijzonder benieuwd naar zijn verdere ontwikkeling.”
(jury Krisztina de Châtel Award)

Website: <http://louisvanhaverbeke.be>

Juryverslag Krisztina de Châtel Award: <http://tinyurl.com/o9skxd3>

CONCEPT, PERFORMANCE: Louis Vanhaverbeke (Mixed Media, Sint-Lucas, Gent, 2010, SNDO, Amsterdam, 2014) . MET STEUN VAN: Bâtard festival, Brussel en kc CAMPO, Gent.

A LIVE PERFORMANCE
STIJN VAN ERP

40'

Wat als je
Alles wat door mensen is gemaakt
Wegdenkt
Onze gebouwen, onze jobs,
Onze auto's, onze iPhones,
Zelfs onze normen en waarden
Alles wat we hebben uitgevonden
Zou onbestaande zijn

Wat rest is...
Enkel ons.

De grootste fascinatie van **Stijn van Erp** is het leven met andere mensen. Want soms is dat zo ontzettend lastig. Van Erp wil met zijn performances mensen verbinden en het gevoel van samen zijn creëren, omdat hij er vanuit gaat dat contact fundamenteel is in het leven. Met een hoog gehalte aan menselijkheid en kwetsbaarheid brengt **A live performance** performer en publiek nauw bijeen.

VAN/MET: Stijn van Erp (Toneelacademie Maastricht, 3e jaar). DANK AAN: Quirine Racké, Helena Muskens.

MIJN BROER EN IK **PIETER VERELST**

40'

Geen kwaad woord over mijn broer. Laten we dat afspreken. Eerst en vooral zou ik willen zeggen dat ik vandaag heel heuglijk ben. Na tien jaar ben ik opgetogen en blijmoedig. Omdat ik hoop dat we na tien jaar verwarring en miscommunicatie, alles van de baan kunnen schuiven en ik mijn akkefietje met mijn broer in een ander daglicht kan plaats. Ondanks mijn povere uitkering, en mijn broer zijn luguber aanzicht zou ik hem toch graag hartelijk en gracieus, in de bloemetjes willen zetten. Geen kwaad woord over mijn broer. Hij kan het ook niet helpen, laten we dat afspreken.

Pieter Verelst (Heist-op-den-Berg, 1990) is een acteur en cabaretier. Hij studeerde in 2014 af aan de Toneelschool van Utrecht. In 2014 won hij zowel de juryprijs als de persoonlijkheidsprijs op het Groningen Studenten Cabaret Festival (GSCF) met deze voorstelling. In augustus 2015 is hij ook op het witte doek te bewonderen in de film *Paradise Trips* van regisseur Raf Reyntjens aan de zijde van Jeroen Perceval, Tania Van der Sanden en Gène Bervoets.

'Pieter Verelst verrast van de eerste tot de laatste seconde, van zijn spannende opkomst tot zijn gevoelig slot. Absurdisme is niet zomaar een stijlfiguur maar een middel om zijn eigen leefwereld vorm te geven. En dat doet hij met glans: zijn beeldende taalgebruik doet ons zelf de pus van de acne van zijn broer ruiken. Verelsts talenten zijn veelvuldig: piano en contrabas spelen, jongleren met taal, fysiek spel, publieksinteractie en zelfs beatboxen, hij kan het allemaal.' (jury Groninger Studenten Cabaretfestival)

TEKST, MUZIEK EN SPEL: Pieter Verelst (HKU, Utrecht, 2014). REGIE: Pieter Bouwman. COACHING: Wilhelmer van Efferink, Nick van Hintum. MET DANK AAN: Pieter Hofmans.